Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 177. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го ВЕРЕСНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 17, 1985 No. 177. VOL. XCII

Філателісти вшановують український герб

Аркуш з тризубами України.

Монтреаль, Кве. — Союз Українських Філателістів і Нумізматиків проголосив, що з нагоди 1000-річчя тризуба як гербу в українській історії, СУФБ видасть відтворені перші тризуби в українській державі.

Цей аркуш буде виданий на першому міжнародному з'їзді і виставці тут в днях 12-го до 14-го жовтня ц.р.

Цей проєкт містить в собі двокольоровий аркуш у величині 7x8 інчів, на яких міститимуться 17 різних відбиток тризуба, які вживала пошта в часі незалежности України.

Союз Українських Філателістів і Нумізматиків тепер нараховує понад 300 членів, розкинених по цілім світі. Членська вкладка виносить 12 дол. річно, що включає малу газетку, яка виходить що два місяці, журнал, лицітації і річні збори та виставки.

Аркуші тризубів України можна набути поштою, посилаючи 1 дол. за аркуш та 39 центів за посилку на адресу: Paul Spiwak, 58 Burrstone Road, New York Mills, N. Y. 13417.

НОВА „МІС СОЮЗІВКА"

В суботу, 14-го вересня, біля півночі, тричленне жюрі обрало Аню Богачевську з Ню Йорку на 31-шу з черги „Міс Союзівку". Першою кралею стала Андріяна Мельничин з Лексінгтону, Кентакі, а другою Ксеня Панчак з Пеннсокен, Н. Дж. Фоторепортаж з подробицями появиться в наступних числах „Свободи".

Підготова до 13-го балю української преси у повному розгарі

Філядельфія. — Старанням Фінансової комісії СФУЖО на Америку, що її очолює Марія Харина, та СУЖА, що її головою є ред. Ольга Кузьмович, відбудеться тут 13-ий з черги Баль української преси в суботу, 2-го листопада ц.р., в авдиторії місцевої парафії св. Йосафата, при Дитман і Дистан вулицях.

Підготова до цього балю є в повному розгарі. Діловий комітет відбув уже кілька засідань та розіслав до всіх українських часописів, журналів та видавництв запрошення взяти участь у цьогорічній імпрезі та зголошувати своїх репрезентантів і кандидаток до конкурсу кралі та двох князівень української преси в ЗСА на 1986 рік.

Вибором займається жюрі у такому складі: Оксана Драган-Кравців, керівник Українського Відділу „Голосу Америки" — голова жюрі, та члени: Стефанія Бернадин, мистець-маляр, громадська діячка, інж. Тарас М. Грицай, голова Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку, Юрій Оранський, дириґент, музикознавець і професор музики, та Ліда Фещенко-Чопівська колишня краля української преси.

Обов'язки майстра церемонії сповнятимуть Мирослава Гіл, зв'язкова Фінансової комісії СФУЖО на Філядельфію і директор „Рідної Школи", та інж. Михайло Кострицький, член Театральної Студії Молоді, під керівництвом Володимира Шашарівського.

Залю оформить відомий мистець-графік, Роман Василишин, а до танків приграватиме оркестра „Темпо", під керівництвом Іриня Коваля. Буфет у заряді членкинь з господарської референтури комітету.

Під час балю відбудеться виграш мистецьких картин, що їх подарували мистці: Стефанія Бернадин — „Квіти", Володимира Івасечко — „Осінні квіти" і Юрій Гура — „Св. Теодосій".

До Ділового комітету традиційного балю преси, крім співголов М. Харини й О. Кузьмович, належить: Людмила Чайківська, заступниця, Марія Галій, секретарка, Марія Леськів, фінансова референтка, Христина Кульчицька, референтка зголошень кандидаток, Марія Євсевська, референтка виграшу картин і Дарія Федак, господарська референтка. Членами комітету є: Ярослава Баранецька, Лілія Бульба, Марія Данилів, Христина Дольницька, сестри Михайлюківни: Оксана, Марта і Маріянна Ольховецька, Христя Сеник і Галина Царинник.

Запрошення на баль, що їх оформив відомий мистець Едвард Козак-ЕКО будуть розіслані на відомі адреси.

Зголошення кандидаток до конкурсу балю слід слати на адресу референтки конкурсу: Mrs. Chrystyna Kulchycky, 2216 Lenola Rd., Cinnaminson, N. J. 08077.

БЕНКЕТ І ЗАБАВА „ШОСТОКРИЛИХ"

Іст Гановер, Н. Дж. — 18-ий Курінь УСП-ок „Шостокрилі", відзначуючи свій 25-літній Ювілей, влаштовує бенкет і забаву в суботу, 28-го вересня ц.р., в приміщеннях Рамада Інн. Початок бенкету о год. 8-ій вечора; забава о год. 10-ій; гратиме оркестра „Іскра". В програмі: признання УСП „Шостокрилі"; вступ 25 долярів від особи за бенкет і забаву; тільки за забаву — 7 дол. при дверях 10 долярів. Столики замовляти в Дарки Бакалець-Ковалівської, тел (201) 794-8731.

ЗАПЛЯНОВАНО РЯД ЗУСТРІЧЕЙ З РЕДАКТОРАМИ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ

Торонто. — Від 7-го до 9-го жовтня ц.р. відбудеться тут редакційна конференція в справі другого тому англомовної словникової Енциклопедії України (АЕУ-2), який заплянувано видати при кінці 1987 року.

Початковий наклад 5,000 першого тому АЕУ-2 розпродано протягом вісьмох місяців. Це переконливий доказ, як дуже це видання потрібне. Другий наклад цього тому вже готовий і плянується його продавати на всіх зустрічах представників редакції і видавництва енциклопедії з громадянством, які відбудуться в 23 містах ЗСА, Канади і Австралії у вересні, жовтні, листопаді і грудні ц.р.

Мета зустрічей — здобути мільйоновий „Вічний Фонд Енциклопедії України" для запевнення її постійних дальших видань і доповнень на майбутні роки.

Тому що Енциклопедія Українознавства і її похідні видання „Ukraine: A Concise Encyclopaedia" і „Encyclopedia of Ukraine".

Визнані як найважливіші твори української діяспори організатори прохають всі церковні громади, товариства, установи і організації делеґувати своїх представників на ці зустрічі.

У видавництві „Молоде Життя" (Париж-Мюнхен) вийшла книжка д-ра Володимира Кубійовича „Мені 85", яку можна буде набути на зустрічах, якщо транспорт наспіє на час.

УОКЦентр започатковує сезон імпрез

Філядельфія. — Імпрезова комісія УКОЦентру у Філядельфії щорічно влаштовує першу осінню імпрезу під назвою Коктейл-бенефіс.

Цього року такий вечір з гостиною відбудеться в суботу 21-го вересня, о год. 8-ій вечора. Ця розвагова імпреза започатковує ряд імпрез, які комісія Центру заплянувала на 1985-86 рік.

Комітет підготовляє зустріч з визначними громадянами, доповіді, музичні вечори, мистецьку виставку тощо.

В розваговій частині виступлять: талановита концертова піяністка Ірена Пелех-Зварич; перший раз у Філядельфії виступить молодий скрипаль Володимир Александрук, ґрадуант школи сценічного мистецтва учень К. і Н. Кестелман ґрадуант університету Мейн, тепер концертмайстер камерної оркестри в Принставні; Богдан Андрусишин відспіває кілька пісень при власнім акомпаньяменті гітари.

Проголосили науковий конкурс УІТ

Ню Йорк (УІТ). — Управа Історичного Товариства проголосила третій з черги конкурс з ділянки історії України. Фундатором конкурсу є Український Літературний Фонд ім. Івана Франка в Чикаго.

Жюрі УІТ, що його очолює науковий секретар, проф. Олександер Домбровський, відповідає за відзначення найкращих наукових праць з історичної тематики, які появилися друком або були представлені в машинописі за роки 1985 до 1986 включно. До розпорядження жюрі є дві нагороди: перша у висоті 1,000 дол. і друга у висоті 500 дол. Конкурсові праці (монографії) повинні бути тематично пов'язані з Тисячоліттям Християнства в Україні або з вибраною проблемою української історіографії. Праця може бути написана або надрукована українською або англійською мовами. Об'єм праці повинен бути не менший як 100 сторінок. Наукове жюрі в складі трьох осіб — два інші члени будуть подані пізніше — після переведення оцінки надісланих праць признає згідно з вимогами першу й другу нагороду. Праці слід надсилати в трьох примірниках рекомендованою поштою на адресу: Ukrainian Historical Association, 165-16 Clinton Terrace, Jamaica, New York, N. Y. 11432.

Реченець конкурсу — 1-го січня 1987 року.

Представник „Смолоскипу" відвідав Японію

Токіо, Японія (УІС „Смолоскип"). — У четвер, 22-го серпня ц.р., до Японії прибув на тритижневе перебування представник „Смолоскипу" Осип Зінкевич.

Зразу після прибуття до Токіо він відвідав відомого японського журналіста, перекладача і дослідника та члена японської секції Міжнародної Амнестії Шін Ічі Масаґакі. Того ж дня японські приятелі України гостили його обідом, в якому взяли участь крім Шін Ічі Масаґакі, президент Об'єднаного інституту праці Японії, дружина японського генерала Фуджіко Тонґо і молода японська дослідниця і журналістка теж член Міжнародної Амнестії Міко Катаока.

Згідно з японськими традиціями, господарі обдарували представника „Смолоскипу" подарунками, а він подарував їм українські різьблені сувеніри. Того ж дня представник „Смолоскипу" відвідав батьків Шін Ічі Масаґакі в околицях Токіо, а у вечірніх годинах від'їхав на Універсіяду '85, яка відбувалася в місті Кобе від 24-го серпня до 4-го вересня і про які він раніше звітував на сторінках „Свободи".

Д-р О. Бачинська очолила професійне товариство

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Д-р Оксана Бачинська з Джерзі Сіті, Н. Дж. стала першою жінкою президенткою Товариства дентистів в повіті Гадсон.

Д-р О. Бачинська народилася в Джерзі Сіті, ходила до Академії св. Домініка і закінчила університет св. Петра, де отримала бакалярват з природничих наук в ділянці біології. В 1974 році отримала диплом з дентистики в Нюджерзькому університеті дентистики і медицини. Д-р О. Бачинська стала членкою Товариства дентистики в повіті Гадсон в 1975 році і займала численні пости в його управі.

Д-р О. Бачинська

Д-р Бачинська одружена із Віктором Геймуром, який працює в компюторській корпорації Бендикс. Вони мають двох синів — Миколу й Евгена.

Д-р О. Бачинська має своє дентистичне бюро в Джерзі Сіті. Вона є членом 25-го Відділу УНСоюзу.

В. ПОЛОВЧАК ВИГРАВ СПРАВУ У ВИЩОМУ СУДІ

Чикаго. — Адвокат Юліян Куляс, який займається справою оборони українського юнака Володимира Половчака від самого початку, інформує, що вища судова інстанція скасувала рішення нижчого суду у справі примусового виїзду його клієнта до СССР, з батьками чи без батьків, але визнала також арґументацію Американської унії громадських свобід, що Департамент справедливости повинен був повідомити батьків про своє рішення надати право перебування В. Половчакові в ЗСА і не висилати його силою до Совєтського Союзу, якщо він собі цього не бажатиме.

Натомість в іншому судовому рішенні говориться, що нижчий суд не повинен був замикати очей на факт загрози для совєтських громадян, які у певному періоді часу не поверталися на батьківщину, критикували політичну систему в СССР і переконані, що за ці вислови чи їхню діяльність їх можуть там покарати. Права малолітнього В. Половчака так само важні, як права дорослої людини, яка попросила Уряд ЗСА надати їм політичний азиль.

Нижча судова інстанція, яка прийняла була рішення, що батьки Володимира мають право забрати, навіть проти його волі, назад в Україну, прийняла до уваги рішення вищого суду.

Адв. Ю. Куляс переконаний, що після цього В. Половчакові не грозить вже більше насильна передача совєтським чинникам тим більше, що йому за два тижні сповниться 18-ий рік життя і тоді він зможе сам рішати про свою долю.

В Мозамбіку розстріляли совєтського старшину

Лісбона, Портуґалія. — Пресове аґентство Ройтерса інформує, що праві, тобто антикомуністичні повстанці в Мозамбіку захопили в полон, засудили і розстріляли совєтського лейтенанта Ніколая Васовщікова. Крім того вони завзято обороняли свою головну базу перед наступом реґулярних військ Мозамбіку, Зімбабве і Танзанії у числі біля 17,000 вояків і, згідно з інформаціями кореспондентів, повстанці забили 519 вояків і втратили своїх 89 повстанців. В офензиві на повстанців головну ролю відіграло летунство Етіопії, яка, як відомо, також має комуністичний уряд і поборює всякі рухи спротиву, які мають антикомуністичний характер.

Згідно з інформаціями засобів масової інформації у Портуґалії, повстанців не було більше, як 1,500 осіб.

Присутність совєтського старшини по стороні згаданих армій вказує, що комуно-московська імперія вдержує в Африці своїх так званих „дорадників", а деякі західні військові спостерігачі кажуть, що також військові частини, крім частин комуністичної Куби.

В СВІТІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ДЕЯКІ заходи уряду в Південно-Африканській Республіці у напрямі злагіднення існуючого напруження між білими і чорними африканцями, заворушення в деяких повітах далі триває. В кінці минулого тижня загинуло принаймні сім чорних африканців, один білий учитель був тяжко поранений, правдоподібно товпою чорних хуліганів, у висліді чого поліція потурбувала 10 -ох негритян, відповідальних за напад на нього. Негри не задоволені плянами уряду білої меншости постепенно вводити в життя нові закони, які гарантуватимуть поширення громадянських прав для негрів, але хочуть повної свободи і зрівняння з білими африканцями. Дивно, кажуть політичні спостерігачі, що до цього їх заохочують їхні лідери, а навіть церковні достойники, знаючи, що такий плян нереальний, принаймні під теперішню пору, і небезпечний з огляду на існуючі в ПАР закони.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Реґена, побоюючись поширення нуклеарної зброї на нові країни, вислала до Пакістану й Індії двох своїх високих речників, щоб переконати тамошні уряди в недоцільності продукції нуклеарної зброї в обличчі економічної кризи, яку переживають обидві країни і небезпеки поширення цієї зброї в азійських країнах. Заступник державного секретаря для справ Азії Майкл Г. Армакост і Доналд Р. Фортіс, третя особа в Раді Крайової Безпеки, мають переконати уряди в Індії і Пакістані про небезпеку їхніх плянів в ділянці нуклеарної індустрії.

ПРОВІНЦІЙНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ суд в Китайській Народній Республіці відкинув відклик американського підприємця Ричарда С. Ондріка, засудженого за підпал готелю Гарбін, у пожежі якого загинуло 10 осіб. Суд потвердив присуд американця на 18 місяців тюрми і заплати коштів витрат готелю в сумі 50,800 американських долярів. Ассошієйтед Пресс інформує, що адвокат Ондріка заявив кореспондентам, що він внесе відклик до ще вищої судової інстанції.

САЛЬВАДОРСЬКА ПОЛІЦІЯ, розшукуючи за дочкою президента Хозе Наполеона Дуарте, Інез, перешукує помешкання також прихильних до уряду осіб, так звані певні квартири, які дуже часто марксисти вживають для переховування пошукуваних терористів чи навіть зброї, знаючи, що поліція і військо не буде робити обшуків в цих приміщеннях. Це однак не означає, що всі власники таких помешкань співпрацюють з прокомуністичними партизанами. Їх дуже часто ліві тероризують закладниками з їхніх власних родин і тому вони не зголошують випадків на поліцію. Спостерігачі і кореспонденти, які мали нагоду розмовляти з такими особами, кажуть, що цими таємними операціями в Ель Сальвадорі керують переважно кубинці, а навіть еспаномовні росіяни, старшини КГБ.

АМЕРИКАНСЬКІ ПОЛІТИЧНІ аналітики, очевидно, тільки деякі, заявили, що дні західньонімецького канцлера Ґельмута Коля пораховані, мовляв, через вічні шпигунські скандали, підмову президента Роналда Реґена, відвідати військовий цвинтар в Бітбурґу й інші труднощі. Але західньонімецькі аналітики не погоджуються з думкою американців, а газета „Франкфуртер Альґемайне Цайтунґ" навіть назвала міркування аналітиків ЗСА „побожним бажанням деяких кіл позбутися з уряду в Бонні здеклярованого антикомуніста і найближчого та найвірнішого альянта Америки".

КУБИНСЬКИЙ ДИКТАТОР Фідель Кастро наказав своїм пропаґандистам давати більше програм в офіційному державному радіо і телевізії західньої музики і американських, зокрема ковбойських, пригодницьких і містерійних фільмів.

ПОГІРШУЮТЬСЯ ВІДНОСИНИ МІЖ СССР І ВЕЛИКОБРИТАНІЄЮ

Лондон, Великобританія. — Дипломатичні відносини між Совєтським Союзом і Великобританією значно погіршились у зв'язку із шпигунською аферою, яка розпочалася минулого четверга, 12-го вересня ц.р., а її започаткувала втеча високого старшини совєтського КҐБ Олега А. Гордієвського, який розкрив цілу сітку совєтського шпигунства, у висліді чого уряд прем'єр-міністра Марґарет Тачер викинув з країни 25 так званих „дипломатів", працівників торговельної місії, журналістів та інших совєтських громадян, які, крім своїх обов'язків, займалися ще шпигунством в користь своєї країни.

Совєтські лідери, а злядно Політбюро, ядро якого творять тепер колишні провідні КҐБісти, не забарилося з відповіддю. Рада Міністрів СССР, а злядно міністерство закордонних справ, на чолі якого стоїть колишній грузинський „перший" КҐБіст Едуард Шеварднадзе, наказало 25-ом британським дипломатам покинути СССР на протязі 10-ох днів за нібити „шпигунство".

Справа з викиданням шпигунів з Великобританії ще не закінчена. Аґенство Ассошієйтед Пресс повідомило 15-го вересня, що прем'єр М. Тачер зустрінулася з кількома найближчими своїми співробітниками. Головною темою розмови була справа дальшого викинення совєтських „дипломатів" з Англії у відповідь на совєтську поспішну реакцію і осунення 25-ох британців з СССР. Місцеві засоби масової інформації повідомили, що урядова група прийняла певні постанови, але покищо не подала їх до публічного відома. До цієї групи належали, крім М. Тачер ще міністер закордонних справ Джефрі Гов і Даґлес Гард, міністер внутшірних справ. Британська преса повідомляє, що рішення буде оголошене публічно і що ходять слухи, що більше совєтських громадян будуть змушені покинути Великобратанію. Все це було можливим у висліді точних інформацій О. Гордієвського, який, як тепер стало відомим, попросив братинаський уряд про азиль, як отримав з Москви спішний виклик у якому було тільки кілька лаконічних слів: „негайно повертатися до Москви, у важній справі".

Тому, що О. Гордієвський працював подвійним аґентом і займав високе керівне становище в совєтській розвідці, він побоювався, що КҐБ вже попало на його слід, розкрило подвійне аґенство і це було рішальним у його втечі, інформує з Лондону кореспондент „Ню Йорк Тамсу" Дру Мідделтон.

Вміжначі на Заході появилися численні коментарі і здогади написані політичними спостерігачами і аналітиками, багато з яких є дуже наївні у відношенні до СССР, а зокрема до нового совєтського лідера Міхаїла Ґорбачова. Головною турботою в цих коментарях є побоювання, що британсько-совєтська шпигунська афера може пошкодити конференції на вершинах між президетном Роналдом Реґеном і М. Ґорбачовим у Женеві 19-го і 20-го листопада цього року і переговорам про частинне роззброєння. Інші знову ж наголошували правильні поступування західних розвідчих чинників, які держать під стислим наглядом тисячі совєтських громадян, більша половина з яких займається шпигунством на різних відтинках.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН виступив минулого тижня перед старшими мешканцями міста Тампа, Фльорида, і сказав, що запропонована ним податкова реформа „виправить існуючу систему, при якій дітям важко заопікуватися своїми батьками". „Якщо реформа буде прийнята, — сказав він, — бідним, старим людям та інвалідам не доведеться платити ні цента в рахунок податків". Під час виступу Президент критикував політичних діячів, які, борючись проти реформи, захищають інтереси не всього народу, а різних суспільних груп.

ВІОЛЬОНЧЕЛІСТ І МУЗИЧНИЙ керівник Крайової симфонічної оркестри ЗСА Мстислав Ростропович удостоєний престижевої премії Альберта Швайцера. Разом з цією нагородою присуджується грошова премія в сумі 10,000 долярів. Премія буде вручена М. Ростроповичеві 13-го жовтня під час концерту в нюйоркському Лінколн центрі, де великий музикант буде не лише дириґувати Крайовою симфонічною оркестрою, але й виконає на віольончелі концерт Гайдна.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА видав спеціяльний рапорт про смерть у совєтському концтаборі українського поета Василя Стуса. „Стус — сказано в рапорті, — є четвертим українським борцем за права людини, який помер у совєтському концтаборі за останні 18 місяців. Державний департамент глибоко сумує з приводу його смерти... Ми осуджуємо систематичні переслідування мужніх українських борців за права людини, таких як Василь Стус, і протестуємо проти грубого і нелюдського поводження з ними у концтаборах".

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Джиммі Картер надрукував в останньому числі журналу Американської медичної асоціяції статтю про шкідливість тютюну і алкоголю. „Тютюн, — твердить колишній Президент, — вбиває біля 1,000 американців кожного дня. Це те саме, якби на летовищах Ню Йорку, Чикаго, Лос Анджелесу і Атлянти щодня розбивався 'Боїнґ-747'. Не зважаючи на це, ми дозволяємо, щоб тютюн реклямували і продавали". На думку Дж. Картера, багато шкоди приносить кіно і телевізія, бо майже у всіх фільмах герої п'ють і курять.

ВИЙШОВ НОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ, згідно з яким вироблятимуться нові пляшини ліків. Причиною є те, що досі ліки продавалися у пляшках, накривки яких були щільно закриті, щоб малі діти не могли їх відкривати. Проблемою було, що часто не могли їх відкривати і дорослі. В новому законопроєкті сказано, що будуть два сорти пляшок на ліки: такі, що тяжко відкрити для тих людей, які мають малих дітей в хаті, і такі що їх легко буде відчинити для осіб, в яких діти вже дорослі.

ЩО ХОЧЕ ОСЯГНУТИ президент Роналд Реґен від президента Південно-Африканської Республіки Пітера Боти, — запитують політичні спостерігачі і аналітики. Цю справу дещо вияснив головний дорадник Президента у справах крайової безпеки Роберт МекФарлейн. Розмовляючи з журналістами, він заявив, що ціллю ЗСА є: привернути спокій в ПАР без вжиття зброї і вбивства людей, знесення вийняткогово стану, який дає урядові білої меншости абсотлютну владу і силу самосуду, започаткування переговорів між урядом і представниками чорного населення, включаючи сюди також ув'язненого Нельсона Менделю.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Санкції проти Південної Африки

Президент Реґен довго противився будь-яким офіційним санкціям проти Південно-Африканської Республіки, вважаючи, що куди кращий шлях до скасування в цій країні апартаїду, себто повного расового відокремлення, є дипломатичний натиск і переконування, щоб ступнево той стан змінити. Зрештою, президент Реґен не залишив ніякого сумніву, що він є рішучим противником расової дискримінації у ПАР, єдиній країні у світі, де існує державна система повного расового поділу. Але на становище Реґена вирішно вплинула та обставина, що Південно-Африканська Республіка, велика країна з поверх 30 мільйоновим населенням, була і є близьким приятелем Америки і займає різке антикомуністичне становище. Прем'єр Південної Африки Пітер Бота сам неоднократно заявляв, що він є проти „політики домінації, несправедливости і нерівности" та сприяє „ступневим мирним реформам". Чого боїться Бота і з ним більшість білого населення Південної Африки, це саме зросту комуністичних впливів з хвилиною скасування апартаїду та початку політичної домінації чорних, які захочуть мститися на білих за минуле.

У поверх 30 мільйоновому населенню ПАР чорні становлять яких дві третини, а білі одну третину. Йдеться про те, що при призначенні чорним повної рівности в голосуванні до парляменту за демократичною системою, чорні можуть не тільки змайоризувати білих, але й не допустити їх до участи у новому суто чорному уряді. Керівна організація чорних, які — до речі — матеріяльно почувають себе куди краще, як в інших країнах Африки повів Совєтський Союз всім своїм велетенським безпосереднім і посереднім пропаґандивним апаратом. Москві не залежить на долі чорних в Південній Африці ані будь деінде, а залежить на такому опануванні Південної Африки, як це сталося з Анґолею, колишньою британською колонією, яка боролася за „громадянські права" і закінчила ту боротьбу у життьовій практиці так, що у тій країні заведено комуністичний режим, опертий на присутніх там кругло 20,000 важко озброєних кубинцях.

Але стан апартаїду в Південній Африці є ненормальний і ніяка ненормальна ситуація не може зберегтись вічно. Тому кампанія проти Південної Африки, поведена на терені Об'єднаних Націй, де велику більшість мають країни третього світу під фактичним проводом Совєтського Союзу (Фідель Кастро є головою „невтральних") — знайшла прихильний відгук у американській Палаті Репрезентантів, де більшість мають демократи. Вони склали проєкт економічних санкцій проти Південної Африки і цей проєкт мав поважні шанси перейти також в Сенаті. Немає сумніву, що загроза ситуації, в якій Президент був би примушений зголосити вето проти такого закону з перспективою, що може знайтись більшість двох третіх голосів, які те вето відкинуть, — вплинула на президента Реґена змінити своє становище. Після нарад із провідниками республіканців в обох палатах Конґресу Президент проголосив власний текст частинних санкцій проти Південної Африки. Конкретно, він заборонив експорт туди компюторів і деяких складників, потрібних для продукції атомової енерґії. Заморозив банкові кредити для тих американських фірм, які мають діло в Південній Африці тільки з урядом, а не з усім населенням, припинив закуп в Південній Африці дрібних золотих монет, що приносило цій країні річний прибуток коло півбільйона долярів.

Але зрештою, всі фахівці погоджуються, що санкції, проголошені Реґеном, не матимуть великого значення на економіку Південної Африки. Нема сумніву, що здійсниться передбачення Реґена, що вони в більшій мірі пошкодять бідному чорному населенню, як багатим білим мешканцям. Але вони мусять мати поважне політичне значення. Хоча Бота заявив, що втручання чужих держав у внутрішні справи Південної Африки тільки припинить заплановані реформи, а не приспішить їх, проте офіційно проголошене вороже супроти апартаїду становище Америки мусить мати поважний моральний натиск на тамошній уряд більшої меншини. І тому й британський прем'єр Марґарет Тачер висловила зразу велике признання Реґенові за той його політичний крок. Демократи в Конґресі заявляють, що вони не відступають від свого пляну схвалити куди гостріший супроти ПАР закон про економічні санкції. Але голова сенатської більшости сенатор Роберт Дол, який раніше не погоджувався з Реґеном щодо політики супроти Південної Африки, прийняв тепер проголошений Реґеном розпорядок щодо санкцій, як правильний заявив, що демократи „хочуть мститися не на Боті, а на Реґенові". Дол запевнив, що коли б обидві палати Конґресу навіть схвалили закон демократів і Президент наклав на нього вето, то не буде більшости, яка те вето скасувала б. Таким чином виграв таки Реґен.

Роман Барановський

НАПЕРЕДОДНІ КОНВЕНЦІЇ УАКРАДИ

Проголошена Конвенція Української Американської Координаційної Ради, що має відбутися в днях 18-20-го жовтня 1985 року у Філядельфії, Па., буде першим крайовим збором цієї громадської установи, що була заснована як центральна репрезентація українців Америки 1-го жовтня 1983 року і визнана за таку на IV СКВУ в грудні того самого року.

УАКРада, що мала всі правні причини і підстави вимагати виключної репрезентації українців в Америці, все таки, не втрачаючи цілком надії на якесь порозуміння, погодилася на таку тимчасову, половинчасту розв'язку, хоча мала запевнену більшість у випадку голосування.

З того часу УАКР і УККА, як рівноправні установи, діляться місцями в Секретаріяті СКВУ і дають однаковий фінансовий вклад до СКВУ.

На тему УАКР, зокрема питання її організаційного оформлення, характеру і завдань та цілей протягом двох років її існування, надруковано в пресі багато статтей і дописів різних авторів, які по різному підходять до проблеми двох централь в ЗСА, між ними теж і статті гострого полемічного характеру.

У тому нічого дивного, коли взяти до уваги, що українська громада в ЗСА має багато важливих проблем, які вимагають поважного розгляду і полагодження. Це зокрема важливе під сучасну пору, коли нашої максимальної уваги і відповідної акції вимагають такі справи, як підготова до відзначення Тисячоліття Християнства в Україні, оборона і відповідна акція перед нагінкою різних груп у пошукуванні здогадних „воєнних злочинців", знеславлювання доброго імени українців тощо. Усі ці справи вимагають від нас повної мобілізації наших національних сил, бо тільки співпраця і зусилля всіх нас можуть дати відсіч тим, які хочуть знеславити нашу національну честь і знищити добре ім'я українців в діяспорі.

Треба відмітити відрадне явище, що громада присвячує цим справам відповідну увагу, бо від розв'язки тих справ та успіху чи неуспіху в цьому залежатиме дальше організоване життя нашої громади, яке після дуже нездорових відносин буде направлене, або далі проходитиме старим шаблоновим шляхом непевности і повного громадського хаосу, з великою шкодою для нашої загальної справи.

Саме тому Конвенція УАКРади збуджує велике зацікавлення серед нашої громади, зокрема тієї її частини, що стоїть на демократичних принципах.

Конвенція має не тільки заслухати звітів Екзекутиви з діяльности, схвалити статут, що був предметом нарад і підготовки довший час Статутової Комісії, Екзекутиви та інших членів УАК Ради, і вибрати новий провід централі, але також дати відповідь на ряд настирливих питань, що турбують громаду.

Правда, дати відповідь на всі пекучі питання нашого многогранного громадського життя — це завдання нелегке, проте, це одиноко правильний шлях, а завдання варте заходів і труду. Від цього як поставиться українська громада до задумів УАКРади, залежатиме у великій мірі не лише доля цієї громадської централі але й доля всієї нашої спільноти в діяспорі, зокрема в ЗСА.

Які ж позитивні пляни і завдання повинна проголосити УАКРада?

У першій мірі запропонувати зворот до джерел християнства та його ідей толерантности, любови і об'єднання, бо це єдиний успішний шлях у нашій визвольній боротьбі. Далі , висунути відкриті форми громадської діяльности, з шануванням засади чесної гри та вільного вияву думки на зборах і в пресі.

Від ідеологій, що призвели до розбиття і ненависти, треба перейти до прагматичної дії, до організованої, позитивної праці на демократичних засадах шанування думки, особи і праці інших, бож нам усім, розкиненим по різних континентах, пресвічує один ідеал: вільні Україна з вільними громадянами та народоправним демократичним устроєм.

Щоб допомогти поневоленій Україні, треба в єдності працювати для зміцнення нашої етнічної групи, бо вона є підставою будь-якої допомоги українському народові.

Ми віримо, що єдність вільних людей є підставою суспільної дії людини, і що така єдність заохочуватиме нашу громаду до жертвенности та не дозволить цій громаді піддатись спокусам матеріялізму і гедонізму.

Дуже важливим фактором збереження нашої спільноти є наша Церква. Треба впливати в тому напрямі, щоб українці різних віровизнань ставились один до одного якнайбільш толерантно і були завжди готові до щирої співпраці. Одним з головних завдань нашої Церкви є збереження нашої української мови.

Прямувати до того, щоб припинити всякий поділ і роздріблення енерґії у системі шкіл українознавства. Консолідувати і якнайдоцільніше використовувати таланти, грошові засоби і зусилля.

Дуже важливим засобом нашого самозбереження є організації нашої молоді, які повинні бути вільні від будь-якої партійної індоктринації та тісно співпрацювати між собою, як діти одного українського народу.

Преважливою справою є втримування відповідних зв'язків з Україною, добра поінформованість про її всебічний стан. Треба стежити за подіями і процесами, які там приходять, бо без того ми раніше чи пізніше станемо групою, відірваною від дійсности.

(Закінчення на стор. 4)

Степан Женецький

В КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЇ РОЗВІНЧУЮТЬ МАРКСА

Західня преса подає з Пекіну, що в той сам час, коли теперішні прагматичні керівники комуністичного Китаю намагаються визволитися з пут правовірности марксизму, китайський театральний письменник Жао Гуан показав Маркса у своїй новій п'єсі, як п'яницю, налогового курця, що курить цигарку за цигаркою, та людину, що помиляється.

П'єса Жао під наголовком Карл Маркс на еміґрації в Лондоні" після появи її викликала велике здивування і зразу її сильно скритикували партійні консервативні ідеологи та зняли зі сцени по кількох виставах у 1983 році. Тепер цю ж п'єсу несподівано почали наново виставляти, тільки шість місяців після того, як партійний часопис „Народний щоденник" проголосив, що клясичні твори Маркса — перестарілі і неактуальні.

„14-го березня 1983 року великий Карло Маркс, відійшов з цього світу", — звучить низький, сильний голос, як піднімається вгору куртина в театрі, — „Більше як 100 років проминуло з того часу," — продовжує цей сам голос майже дослівно повторюючи редакційну статтю „Народного щоденника", в якій написалося про перестарілість теорії Маркса та непридатність її у сьогоднішні модерні часи.

Китайський автор п'єси кидає в цьому творі світло, оперте на фактах, про перебування Маркса в Англії і відважно виявляє всі вади основоположника діялектичного матеріялізму, показуючи китайським глядачам, що Маркс був тільки людиною, ще до того — звичайною, даючи тим виправдання китайській комуністичній партії, що вона відступає від теорії оцього власне Маркса.

Ця п'єса, на три дії, яка має в собі, — як пишуть, незадоволені п'єсою західні „ліберальні" рецензенти, — більше пропаґанди, ніж, мовляв, мистецтва. Відомо бо, що на Заході, — т. зв. вільному, — серед впливових ліберальних кіл, які мають під повною контролею мистецьку, літературну та театральну критику, — і не тільки критику, ба цілу „велику пресу", — не модно розвінчувати головного „ідеолога прогресу", автора „Капіталу" Маркса, — мовляв, всі біди в тоталітарних країнах, де при владі є комуністи, спричинені „перекрученнями" чи то Леніном, чи іншим Пол-Потом ідей Маркса...

П'єса зображує останні три десятки років еміграційного життя Маркса в Лондоні, де він осів після його „видворення" з Прусії в 1849 році, і де прожив до його смерти. У п'єсі Маркс змальований не як взірець комуністичної чесноти, ім'я якого блищить на великих червоних таблицях у центральному Пекіні, але як пихата й зарозуміла, самозакохана людина, яка гуляє, п'є і легко втрачає панування над собою. Вимовний епізод у п'єсі — гра в шахи. Маркс зовсім не „по-геройськи" відтягає свій шаховий хід, коли цей тяг приведе до прогри партії шахів із його домашньою служницею. Він не по-джентлменськи веде себе із власною дружиною, Дженні, — до речі, графинею, — і дрібничково сердиться, коли вона видає чи позичає гроші без його дозволу. „Всі жінки повинні бути під пильним наглядом чоловіків", — горлає бородатий проголошувач рівности, виявляючи своє зовсім не поступове відношення до жінок, як таких.

У п'єсі Маркс схарактеризований як незрівноважений інтеліґент, протикапіталістична його настанова якого не базується на серйозних економічних студіях, а особистій вбогості, отже із заздрости та нещасливости родинного життя. Він ховається перед листоношею, щоб не платити поштової оплати та заставляє родинні речі, щоб купити хліб. І щоб його не викинув власник із бідненького комірного помешкання, — його рятує його співпрацівник у творенні комуністичної баламути багатий Фридрих Енгельс.

„Маркс був великим мислителем, але одночасно він був також простою людиною", — сказав Жан Жейнглінґ, військовий актор, що грає ролю Маркса. П'єса відображує постійне намагання теперішнього китайського провідника Денг Шіаопінґа, і його з більш відкритими головами союзниками, знищити особисті культи комуністичних героїв як Маркс, Ленін, Мао Зедонґ, заохочуючи до відкритого змальовування їх у кінофільмах, п'єсах і книжках. Вона теж означає заходи Денґа позбутися доґматизму Мао, який довів був до горезвісної „Культурної революції" в 1966-1976 роках.

„Моєю метою було показати Маркса, як людину, подібну до інших", — сказав 60-літній автор п'єси Жао Гуан в одному інтерв'ю за кулісами. „Я бажав

(Закінчення на стор. 4)

Зустрічі й інтерв'ю з українськими спортовцями на Універсіяді '85

Кобе, Японія (УІС „Смолоскип"). — У студентській Універсіяді'85 брало участь 28 українських спортовців, які були включені у збірну дружину СССР.

Тут вперше, на цих міжнародних спортових змаганнях, організаційний комітет Універсіяди погодився, що кореспондент „Смолоскипа" ред. Осип Зінкевич, буде ставити питання українським спортсменам українською мовою. Дотепер на всіх міжнародних спортових змаганнях, треба було вживати одну з офіційних мов — англійську, французьку або російську. На Універсіяді '85 вдалося добитися цієї зміни під умовою, що питання поставлене українською мовою, український представник мав перекласти також на одну з офіційних мов.

Для багатьох українських спортовців почуте питання українською мовою на міжнародній пресконференції в присутності багатьох журналістів з різних країн світу було не абиякою несподіванкою. Це відбилося на їхніх обличчях — деякі привітали питання щирою і сердечною усмішкою, інші зворушено і здивовано оглядалися кругом, інші ж знову, заскочені, запитували якою мовою їм відповідати — українською чи російською.

Кореспондент „Смолоскипа", єдиний акредитований український журналіст на Універсіяді '85, фізично не мав змоги бути на всіх пресконференціях, де виступали як переможці змагань українські спортовці, але він мав нагоду бути на пресконференціях-інтерв'ю таких українських спортовців і ставити їм питання українською мовою: С. Миндиргасов, В. Ткаченко, І. Слюзар, Л. Савченко, С. Копчикова, був на пресконференціях литовських, вірменських, молдаванських спортовців, а також російських. Ставлячи питання він хотів наголосити і відмітити національність даних спортовців, щоб вони самі про це сказали зібраним журналістам. І так не лише українці, але й інші, деякі радо, деякі якось розгублено признавалися до своєї національности!

Нижче даємо кілька уривків з деяких інтерв'ю з українськими спортовцями. В основному їх ставив кореспондент „Смолоскипа", але тут включені також відповіді на ставленні питання й іншими журналістами.

Інтерв'ю з Сергієм Миндирґасовим, який здобув у фехтуванні одну індивідуальну золоту медалю і одну дружинову золоту:

— Сергій, чи могли б ви дещо сказати про себе, бо тут на Заході ми дуже мало знаємо про вас. Де ви народилися, де живете, де учитеся?

— Я народився на Східній Україні, у Ворошиловграді. Звідти переїхав до Львова і там учуся на третьому курсі фізкультурного Інституту.

— А чи ви жонаті?

— Аякже. Жонатий, маю п'ятьмісячну дочку.

— І це вам не перешкоджає у спорті?

— Ні, допомагає.

— Чи можна вас уважати найкращим фехтувальником України?

- Аякже. Я є чемпіоном України. Нас є двох найсильніших фехтувальників на Україні — це Погосов і я.

— Чи можете пояснити, що це таке Україна?

Радянський перекладач:

— Україна?

Кореспондент „Смолоскипа":

— Треба вчити японців історію України.

Радянський перекладач:

— Україна... у нас є п'ять.. ні п'ятнадцять республік...

Кореспондент „Смолоскипа":

— Україна є членом Об'єднаних Націй і повинна брати окрему участь в Універсіяді... (на залі шум і замішання).

— Сергій, а Кравчука ви не зараховуєте до найсильніших?

— Зараховую, але він — це шпага.

— А він приїхав на Універсіяду?

— Аякже.

— Чи ви готувалися до Олімпійських Ігор в Лос Анджелесі? Чи хотіли у них взяти участь?

— Готувався дуже. Був у збірній олімпійській Союзу. Їхати хотів дуже.

— А чи плянуєте взяти участь в Олімпійських Іграх в Сеулю?

— Аякже.

Інтерв'ю з Іриною Слюзар, яка здобула на Універсіяді одну індивідуальну золоту медалю і одну дружинову:

— Ірина, чи це перші ваші міжнародні змагання?

— Так перші.

— А чи ви могли б дещо розказати про себе, про ваше життя?

— Я народилася на Україні, у Черств'янці на Дніпропетровщині. Учуся у Дніпропетровському інженерному інституті, закінчила третій курс, на наступний рік буду інженером-технологом. Спортом займаюся п'ять років, тренуюся у заслуженого тренера Української ССР Сорочака.

— Чи це найкращий ваш час у бігу на 100 м?

— Ні. Мій найкращий час був 11,35 сек. Але вчора, на семіфіналах я встановила новий рекорд України — 11,1 сек., а у фіналах мій час дещо гірший (11,22).

— Ви сказали, що ви встановили якийсь рекорд? Чи можете пояснити який це був рекорд?

— Рекорд України.

— Рекорд У... Я не розумію, що це за рекорд?

Перекладачка:

— Рекорд України, Української ССР, це є такий рекорд, така країна десь в Европі...

Інтерв'ю з Ларисою Савченко, чемпіонкою України і Універсіяди у тенісі,

(Закінчення на стор. 4)

Ярослав Климовський

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

I

Благородне те, що походить від розуму. Навіть філософський дух дослідження відриває від уяви одну ділянку за другою, і межі мистецтва звужуються, тим часом, як межі науки помітно розширюються.

Ф. Шіллер

Помиримося, що легше поширювати будь-який текст, ніж його конденсувати, скорочувати до тієї міри, як у нашому випадку, щоб найважливіше, найбільш суттєве вбгати — скажім — в один підвал. Тож само-собою навіть якнайкоротшу історію Українського Вільного Університету хоч-не-хоч собі даруємо, все таки, якщо тільки візьмемо останній сімнадцятирічний період ректорату проф. д-ра Володимира Янева, на протязі якого весь тягар УВУ він двигав на своїх не дуже то атлетичних плечах, важко повірити (хай мені простить ректор Янів), що це є „приємний" тягар, тим більше, що протягом семи тижнів, я встиг добре приглянутися. У першу черґу поставити УВУ на такий рівень, щоб у результаті чужий науковий світ відчував респект до його ректора, професорів і, як до наукової одиниці в цілому, то це хіба легко і, як кажуть, само від себе не приходить. Беручи цей осяг до уваги, мусить відчувати радість-приємність оцей, що керує цією нашою вільною Alma Mater. Також при цій нагоді аж проситься сказати, що теперішній репрезентативний будинок УВУ теж, — як у нас кажуть, — іде на „кредит" ректора Янева.

У цьогорічному літньому семестрі діяли такі факультети: а) філософічний, б) права, економії і політичних наук; крім цього високошкільні курси — в) українознавства, г) педагогічний для вчителів і ґ) української мови для початківців, здебільша чужинців. Лише на філософічному факультеті викладали 22 професори (а в загальному було 38 викладачів, з яких деякі читали лекції на кількох курсах).

Майже всі викладачі УВУ, це професори европейських, американських і канадських університетів, серед них із Сорбони, з університетів — Лондону, Берліну, Мюнхену, Франкфурту, Штутґарту, Букарешту, Ню Йорку, Філядельфії, Рочестеру, Сиракюз, Торонто, Вінніпеґу та з інших, а студенти і курсанти вбільшості приїхали із 12 різних країн, було їх разом 137.

Деякі професори мають два докторати. Між іншим проф. д-р Олекса Горбач — це колишній довголітній декан славістичного факультету у Франкфурті.

У склад філософічного факультету входять такі групи: а) мова, література, б) історія, географія, в) філософія, психологія, педагогіка, г) соціологія і культура. Оминаючи ширші обриси тексту, більшістю говоритимемо про філософічний факультет.

З цікавіших лекцій на цьому факультеті поза слов'янською філологією, українською мовою, літературою, історією і географією України слід назвати лекції на теми: історії української Церкви, філософії, психології, соціології, етнопсихології, лексикології, поетики і стилістики, літературної критики і методології, драматургії і театру та мистецтвознавства.

Усі професори читають свої лекції з великим викладацьким хистом і досвідом, та все ж ректор В. Янів може давати лекції, як їх подавати, щоб донести до слухачів під поглядом артикуляції, динаміки і самої інтонації. У цьому змислі він не має суперників.

Між іншим у справі нової книжки я писав до проф. д-ра Всеволода Кармазина Каковського до Румунії, а він уже в Мюнхені саме на філософічному факультеті викладає історію української книжкової графіки. У рамках цієї дисципліни всім відомий мистець-скульптор Григорій Крук веде лекторат п. н. „Практичні вправи скульптурного мистецтва". Про нього писатиму окремо іншим разом.

Цього року кількість студентів на УВУ підсилив проф. д-р Петро Ґой своєю групою „Стежками батьків", що тісно співпрацює з УВУ і про яку крім нашої широко заговорила і чужомовна преса, головним чином німецька, в той час коли ця група успішно провела акцію „Дахав". Одній нашій групі не під силу зробити подібні акції в інших місцях, де були такі табори, тому на зразок „Дахав" повинні взятися ще інші, бо українці не були тільки в Дахав, але в усіх німецьких концентраційних таборах, про що розказували на спеціяльно влаштованому вечорі в Мюнхені ті, що перебували в таких таборах, а яких Господь захистив від смерти. І ректор В. Янів був в одному з таких таборів.

Цього літа на студії УВУ приїхали Оля Корчагин і Ганнуся Гаврилюк — перша маґістрантка, друга докторантка, обі катехитки з Парани, Бразилія. У науковому складі в програмі викладів Index Lectionum у відділі професори-гості фіґурує д-р Оксана Борушенко теж із Бразилії, яка в минулому промувалася в УВУ.

Ми згадали про студентів з Південної Америки, та крім них ще на цьогорічному семестрі був студент-маґістрант із південнозахідньої Азії (з-понад Середземного моря), докладніше з Ізраїля ред. Олександер Фельдман, колишній громадянин СССР, вчився в Київському університеті, колишній в'язень-засланець, член Управи українсько-жидівського Товариства. Між іншим, д-р Ізраель Клейнер, теж колишній громадянин СССР, автор книжок про Совєтський Союз, про табори, докторизувався в УВУ навіть є викладачем-гостем цього університету — ділянка його лекцій „новочасна історія України"; д-р Валентин Мороз, промований в УВУ, викладає рівнож історію України.

Університет може почванитися великою бібліотекою що складається з двох відділів — університетської, комплектованої від самих початків і бібліотеки, уфундованої Товариством Сприяння Українській Науці, під якого покровом є університет. Обома відділами керує фахова сила мгр Маруся Заяць-Сидір. Коли я її запитав, яка ділянка скупо заступлена, вона відповіла, що „на жаль та, яка саме у сфері вашого зацікавлення — театральна, в ній тільки 99 позицій".

(Продовження буде)

6-ий Бібліографічний конкурс УНІГУ — змагання за нагороду Ценків

Комісія Бібліографічного конкурсу при УНІГУ, що його фундаторами стали бл. п. Володимира та д-р Микола Ценко з Філядельфії, проголошує на академічний рік 1985 - 86 6-ий конкурс з української бібліографії і книгознавства. Готові, але ще ніде недруковані бібліографічні праці на довільну тему з українознавства належить надіслати у чотирьох примірниках, під власним прізвищем, найпізніше до дня 1-го березня 1986 року. Конкурсова комісія розгляне надіслані матеріяли і найкращі з праць, що вноситиме серйозний новий вклад в українську бібліографію і книгознавство, приділить нагороду Ценків у сумі 1,000 дол.

Критеріями оцінки будуть: актуальність і свіжість теми, організація матеріялу та якість виконання, якість і характер вкладу, що його дана праця вносить в ділянку української бібліографії або книгознавства.

Проголошення висліду конкурсу відбудеться найпізніше у червні 1986 року в Гарвардському університеті.

Всіх зацікавлених запрошуємо взяти участь у конкурсі. Виконання праць може бути українською або англійською мовами, але тематика обмежена до проблем пов'язаних з українознавством. Це можуть бути праці довідкового типу (наприклад: бібліографічні покажчики творчости якогось автора, біліографічні покажчики змісту якогось журналу чи серії видань, анотовані тематичні бібліографії якогось предмету), бібліографічні есеї аналітичного чи описового типу, або більш загальні праці, в яких українська рукописна чи друкована книга, як культурне явище, є центром уваги і розгляду.

Комісія Бібліографічного конкурсу застерігає за собою право у вийняткових випадках, залежно від якости надісланих матеріялів - розділити визначену суму на дві чи три нагороди, замість одної, а то й не приділити жодної, перенісши визначену суму до наступного академічного року.

Праці належить надсилати реєстрованою поштою на адресу Cenko Prize in Ukrainian Bibliography, Harvard University — Ukrainian Research Institute, 1581-1583 Massachusetss Ave. Cambridge, Mass. 02138.

Друковані праці та праці отримані після 1-го березня 1986 року не будуть взяті до уваги.

Комісія Бібліографічного конкурсу УНІГУ:
Марта Тарнавська (Пенсильванійський університет), голова. Осип Данко (Єїльський університет), Едвард Касинець Нюйоркська публічна бібліотека, члени.

Ми з теплою гостинністю приймали ваших мистців...

Українська спільнота Австралійського континенту завжди гостинно приймала заокеанських мистців, науковців, політиків, як також і духовних осіб.

Тепер до Північної Америки від'їхали з Австралії один з найліпших наших хорів — хор „Чайка", та один із кращих ансамблів танцю — „Веселка".

Ці дві мистецькі одиниці в Австралії відомі не тільки нашому суспільству, а також і чужинецькому світові, бо вони беруть активну участь у різних українських імпрезах, австралійських відзначеннях в міжнародних концертах і фестивалях, радіо та телевізії. Це — наша гордість в показі українського національного мистецтва перед чужинецьким світом.

І ось, завдяки шляхетній ідеї Українського Народного Союзу, — „...щоб цим підкреслити духове та культурне об'єднання усіх українських поселенців у вільному світі...", — хор „Чайка" і танцювальний ансамбль „Веселка" виступають з показом мистецтва на сценах місць українського поселення в Канаді і ЗСА.

Американським і канадським українцям буде цікаво знати принаймні хоч коротеньку історію мистецьких одиниць, які беруть участь в цьому турне.

Перший хор „Чайка" було засновано в 1945 році в місті Крессборн, біля Боденського озера, Німеччина. Ініціяторами заснування хору були абсольвент Музичної Консерваторії у Варшаві, дириґент Степан Корінь, брати— д-р Мирослав та проф. Богдан Гнатюки. Заснований ними хор проіснував там до кінця 1949 року.

В процесі еміграції д-р М. Гнатюк виїхав до ЗСА; а проф. Б. Гнатюк — до Канади, дириґент хору С. Корінь приїхав в Австралію.

Після короткого часу перебування в м. Аделяїді панство Корінь переїхали до Мельборну і в 1951-му році С. Корінь розпочав свою дириґентську діяльність — заснування-відновлення хору „Чайка".

Процес зорганізування хору пройшов декілька стадій. Спочатку хор мав мішаний склад, а від 1953 року, в основному, був чоловічим хором. В мішаному складі хор виступав в окремих програмах. Так само при хорові були два квартети — жіночий „Коралі" під мистецьким керівництвом Галини Корінь, вона ж є композитор і мистецький керівник першого в Мельборні ансамблю бандуристок - „Кольорит", та чоловічий „Акорд", які разом виступають — октетом. В данний час хор має 45 співаків-хористів, між якими біля половини є молодих віком. В цьому турне візьме участь лише 35 хористів. Солістами хору є: Галина Корінь — сопрано, Валерій Ботте — баритон, Ярослав Ліщинський — бас. Постійним дириґентом на протязі всього часу існування хору „Чайка" є Степан Корінь.

В цьому турне разом з хором „Чайка" виступає наш танцювальний ансамбль „Веселка" із Сіднею під мистецьким керівництвом знавця й майстра української хореографії Наталії Тиравської.

В Сіднею проходив певний період часу творення і устабілізування різних танцювальних груп і ансамблів. І аж в 1965 році заснувався ансамбль „Веселка", який є на сьогодні одним із найкращих ансамблів в Новій Південній Валії. В ансамблі беруть участь 34-ри танцюристи, хлопці і дівчата. Ансамбль „Веселка" дуже популярний серед української спільноти, як також і серед чужинців. Ансамбль відбуває свої концертові турне по різних стейтах українського поселення в Австралії, бере активну участь у різних інтернаціональних концертах та фестивалях, де є прикрасою українських виступів і національною гордістю українців великого Сіднею. На превеликий жаль, із-за фінансових обмежень в програмі цього турне ансамбль „Веселка" не може взяти участь в повному своєму складі танцюристів.

В останню хвилину перед виїздом прийшла вістка, що наша молода акомпаньяторка, талановита піяністка Галя Кривенко, недавній абсольвент Музичної Консерваторії в Франкфурті, З. Німеччина, яка на різних міжнародних і австралійських фестивалях здобувала найвищі нагороди за своє високомистецьке виконання гри на піяно, не зможе взяти участь у турне, бо після музичного фестивалю в Токіо Галю запросили на працю учителькою музики в одному із музичних коледжів Токіо.

Слід зазначити, що вся кропітлива організаційно-адміністративна праця, цього турне лежить на плечах трьох в основному осіб: голови хору Ярослава Кутнього, адміністратора Петра Кардаша і дириґента Степана Кориня.

Ідея УНСоюзу про духове і культурне об'єднання усіх українських поселенців у вільному світі є на часі. Це прагнення нашої національної єдности буде реальним протиставленням проти русифікаційної політичної акції в Україні, що її проводить шовіністичний російський диктаторський режим.

Надіємось, що ідея УНС знайде відгомін у глибині українських сердець, який вони виявлять масовою присутністю на концертах українських мистців з Австралії — хору „Чайка" і ансамблю „Веселка", які відбуватимуться в вересні й жовтні в таких містах:

Вересень
Едмонтон — 20-го, п'ятниця
Вінніпеґ — 21-го субота;
Міннеаполі — 22-го, неділя;
Чикаґо — 25-го, середа;
Дітройт — 28-го, субота;
Клівленд — 29-го, неділя;

Жовтень
Філядельфія — 3-го, четвер;
Юніон — 4-го, п'ятниця;
Ню Йорк — 5-го, субота;
Рочестер — 6-го, неділя;
Союзівка — 8-го, вівторок;
Лос Анджелес — 8-го, неділя;

Українці Австралійського континенту завжди приймали з теплою гостинністю мистецькі групи й індивідуальних мистців з американського континенту, а тепер прийміть так наших мистців.

Федір Габелко

НЕ 28-ГО, А 30-ГО: НЕ 81, А 85...

Отець протопресвітер Дмитро Лещишин, 85-річний православний священик з Клівленду упокоївся в Бозі не 28-го липня, як це було подано в посмертній згадці, що появилася в ч. 153 „Свободи" з 13-го серпня ц.р., — а у вівторок, 30-го липня. В некролозі теж було подано Консисторією другу невелику неточність: вік бл. п. отця-протопересвітера було визначено як 81 рік. Ці числа просила змінити засмучена втратою батька донька Тамара Лещишин з Міннеаполісу. — Ред.

31-ий З'їзд УЗХ

31-ий З'їзд Українського Золотого Хреста відбувся під час довгого кінця тижня з приводу свята Дня Праці, від суботи 31-го серпня до понеділка 2-го вересня ц.р. на Оселі ім. Ольжича в Лігайтоні, Па.

Наталія Іванів голова ГУ УЗХ

Порозкидувані по всій Америці з радістю з'їхалися наші золотохресниці на свій з'їзд. Кожна хотіла розповісти про свою працю, про успіхи та невдачі. Делеґатки були цікаві вислухати звіти інших відділів та делеґатур, а найголовніше — вислухати звіти Екзекутиви, зробити підсумки з пророблено́ї праці та накреслити плян праці на майбутнє. З'їзд привітав голова ПУН Микола Плавюк та голова ІСНО Павло Дорожинський.

УЗХ має вже свої традиції, що виробилися за понад 50 років активної праці, але УЗХ також іде за вимогами часу. Український Золотий Хрест є складовою частиною СФУЖО. Наші делеґатки беруть участь у всіх Міжнародних Жіночих Конгресах.

Н. Іванів, голова УЗХ, у досить обширному звіті про пророблену працю за її дворічної каденції коротко оповіла і про свою участь в Дженерал Федерейшен у Тексасі. Гостем на цьогорічному з'їзді була голова СФУЖО д-р Марія Квітковська, колишня довголітня голова УЗХ. Вона дала інформативну доповідь „Міжнародна Жіноча Конференція ОН в Найробі, Кенія". Ця цікава доповідь відбулася в час з'їздового бенкету УЗХ. На бенкеті були наші друзі з ОДВУ, ІСНО та МУНу, що цими днями відбували на оселі свою конференцію, та гості. Д-р М. Квітковська розповіла, що хоч наша делеґація не мала там права голосу, вона зробила колосальну пропаґандивну працю. Роздано багато пропаґандивної літератури, нав'язано дружні контакти з представниками багатьох країн. Наших делеґаток з увагою слухали та складали ґратуляції і обіцяли молитися за Україну. Доповідачка розповіла про діялог між нею і представницею України із Совєтського Союзу, з якою вже зустрічалася на попередній конвенції у Данії. Після данської конвенції та представниця написала статтю, у якій паплюжила наших делеґаток-еміґранток. Та переконливі арґументи були таки по нашій стороні, каже д-р Квітковська.

Важливою ділянкою праці УЗХ є КОД (Комітет оборони і допомоги), що його очолює Павлина Різник. Членкині цього комітету працюють з великою посвятою. Щороку вони збирають гроші та висилають допомогу нашим переслідуваним дисидентам і їхнім родинам. Хоч важко шукати доріг для пересилання такої допомоги, але все таки знаходяться нові стежки і поміч, хоч нереґулярно, таки доходить. Висилають пачки потребуючим українцям до Польщі та Бразилії.

Український Золотий Хрест бере активну участь у громадському житті. На З'їзді вибрано делеґаток на Конвенцію УАКРади, яка відбудеться 18-го — 20-го жовтня у Філядельфіїл, Па. цього року.

На з'їзді було відмічено 10-ліття видавання Бюлетеня Українського Золотого Хреста. Головний редактор нашого квартальника є невтомна Мирослава Повх. Членство УЗХ дуже цінить працю М. Повх, їй винесено подяку.

Ще одна дуже важлива праця УЗХ — це світличка для малят у Філядельфії та літні виховні табори на оселі ім. Ольжича в Лігайтоні, Па., започатковані ще покійною Оксаною Ґенгало, а після її смерти цю працю перебрала Володимира Кавка.

За час кількадесятилітнього існування таборів, там побувало сотні дітей. У тому числі щороку є діти незаможних батьків чи сиріт, які перебувають у таборах безкоштовно. Всі учасники таборів багато там навчилися про волошково-пшеничну країну своїх батьків, їхню мову, історію, культуру та звичаї. В одних це лишилося в пам'яті як чудові спогади дитячих літ, для інших це була цінна школа для пізнання себе. Але ця праця з кожним роком стає все більше скомплікованою. В. Кавці належить особисте признання, що вона долає всі труднощі і продовжує працю: Володимира Кавка як акторка є також душею всіх імпрез та активним членом свого відділу УЗХ у Філядельфії. За її віддану працю для УЗХ була спеціяльно відзначена на з'їзді. Павлина Різник, одна з основниць УЗХ, вручила обом паням, М. Повх та В. Кавці, відзнаки УСХ і подарунки.

Під час бенкету тостмайстром була В. Кавка. Доповідь мала д-р М. Квітковська. У мистецькій програмі п-і Кавка рецитувала гимн УЗХ, сл. Ганни Черінь, муз. М. Федорова, під акомпаньямент на фортепіяні Оксани Михайлюк, яка також продеклямувала вірш. Вона — виховниця табору. Обидві декламації були гарно виконані. На закінчення маєстро М. Кавка прочитав дві свої гуморески, чим викликав щирий сміх та гучні оплески.

У програмі з'їзду УЗХ та конференції ОДВУ відзначали 40-ву річницю смерти президента Карпатської України сл. п. о. Августина Волошина.

У суботу, 31-го серпня, відбулася святочна академія. Свято відкрив і проводив проф. д-р Стерчо. Цікаву доповідь виголосив д-р Степан Р[illegible]ха, колишній заступник голови Сойму Карпатської України.

Лариса Маґун-Ґурин чарувала присутніх своїм чудовим співом. Вона виконала „Княжну", муз. М. Лисенка, „Горить моє серце" муз. Я. Лопатинського, „Вечірню пісню", муз. К. Стеценка, „Айстри", муз. М. Лисенка, „Жита" муз. А. Гнатишина та „Любіть Україну", муз. М. Фоменка. Акомпаньятором на фортепіяно був Михайло Лев.

В неділю Службу Божу служив о. Михайло Горошко. Отець Горошко під час Другої світової війни був капеляном у канадському війську. Будучи тоді в Европі, рятував українців від репатріяції та заступався за галицьких дивізійників. Після Служби Божої чотири священики відправили панахиду над символічною могилою сл. п.о. президентові А. Волошинові. Були присутніми представники усіх колишніх військових формацій та громадських організацій. Багато з них поділилися своїми спогадами про давноминулі події і віддали поклін президентові А. Волошинові та всім тим, що загинули у боях за визволення нашої батьківщини.

Глибокозмістовним було заключне слово голови ПУН-у Миколи Плавюка.

На з'їзді переобрано попередню Головну Управу УЗХ з малими змінами. Слово мала переобрана голова Наталія Іванів. УЗХ буде продовжувати і поширювати свою працю і надалі нестиме в світ правду про Україну і допомагатиме її борцям-мученикам. Ми спільно будемо йти до осягнення нашої найвищої мети.

Б. Скорупська

У 85-річчя д-ра Г. Лозинського

Де наші діти, наша молодь?"—було темою у „Свободі" минулої декади, а може і двох декад. Діти підростають, стають повноцінними громадянами, і тоді краще пізнати, які вони. Пізнати найкраще можна з їх відношення до батьків і родини.

Одного гарного дня у серпні три доні д-ра Г. Лозинського, ветеринарного лікаря, влаштували прийняття з приводу 85-річчя їх батька Григорія. Шваґерка, замужня за редактором „Веселки" В. Барагурою, прислала привіт з Ню Йорку.

Значить, діти пам'ятають за батьків, не дозволяють їм сумувати і бути забутими. Звичайно старші люди хоч вже не потребують „паради", тішаться, коли їх згадують діти і громада. Промотором зустрічі була доня Віра Іваницька, яка вислала запрошення, а їй допомагали сестри Лукопська і Комаринська, заміжня за професором університету в Ді-Келб, Ілл., д-ром Комаринським.

85-річний Ювілят — це ветеран УГАрмії, а потім ще польської армії, працював як ветеринарний лікар у Польщі на Поморю, а відтак у Німеччині. В Америці працював для міністерства рільництва як інспектор фабричних м'ясних продуктів.

Його товариш по фаху д-р Іван Білоскурський приїхав з Каліфорнії, щоб зустріти свого друга. Присутній був теж другий близький товариш Ювілята, ветеринарний лікар, Ярослав Михайлович з дружиною.

Звичайно були привіти й промови, бо без них була б програми неповна. Д-р Іван Білоскурський оба зяті ювілята дповнили гумористичні спомини. Майстром церемонії був Орест Городинський з дружиною, який вміло підбирав теми до цієї веселої зустрічі. На імпрезі був теж Степан Куропась з дружиною.

Степан Куропась

СПРОСТОВАНЯ

У дописі „З діяльности 12-го Відділу УЗХ в Чикаґо" помилково подано, що вступне слово про мистця І. Вижницького на виставці його картин виголосила Марія Гарасовська-Дачишин. Це слово виголосила Лідія Ткачук. О. Семчишин.

Вакаційне подружжя Рочестер — Союзівка

Вже від десятьох років група союзовців-професіоналістів з Рочестеру, Н.Й., проводить свої вакації кожного першого тижня в серпні. Число родин в групі вагається, залежно від обставин. Минулого серпня прибула на оселю УНСоюзу чи не найбільша група, як видно на фото вгорі. Деякі діти були учасниками танцювальної школи Роми Прийми-Богачевської, яка в той час відбувалась на Союзівці. Рочестерці — веселі, забавні і невередливі гості — запросили до спільної знимки над басейном ще й прибраного рочестерця д-ра І. Флиса (син одружений з рочестеркою Катрусею Ґуран) і колишнього рочестерця З. Снилика. На фото вгорі ціла група — перший ряд (зліва): В. Хвесик, М. Вирста, С. Шов, О. Хвесик, К. Пилишенко, О. Хвесик, А. Бабюк, Т. Хвесик, Л. Вирста, Т. Єйна; другий ряд: М. Пилишенко, І. Пилишенко, М. Кендіг, Я. Омецінська, А. Єйна, Я. Свірський, С. Свірська, Л. Хвесик, В. Хвесик; третий ряд: Р. Ковпі, І. Ковпі, С. Коба, І. Ольшанський, господар Сіюзівки І. Рабкевич, головний предсідник УНС д-р І. Флис, головний редактор „Свободи" З. Снилик, У. Бабюк, Ф. Вовкович, С. Вовкович, Б. Вирста; чертвертий ряд: М. Єйна, А. Коба, С. Ольшанський, М. Бабюк, Е. Кендіг, д-р Б. Ґуран, Т. Ґуран і Р. Вирста.

Напередодні...

(Закінчення зі стор. 2)

Переконувати інші групи американського суспільства, що справа свободи України й інших поневолених націй — це універсальна проблема людської свободи взагалі і це одне із багатьох наших щоденних завдань.

Це кілька думок, що насуваються напередодні Конвенції УАКРади.

Зустрічі...

(Закінчення зі стор. 2)

На першій її пресконференції в Корбе зібралося багато журналістів, її перекладачем була Ольга Морозова, тренер збірної СССР:

— Ларисо, я читав про вас багато у київській „Спортивній газеті". Тут ви майже невідомі, крім прізвища ніхто і нічого про вас не знає. Чи могли б ви розказати дещо більше про себе?

Перекладач Лариси Савченко Ольга Морозова:

— Я вже говорила, що Лариса народилася у Львові...

Кореспондент „Смолоскипа" перериває її:

— Вибачайте, але я ставлю питання Ларисі, а не вам, я б хотів почути про це від неї самої...

Лариса Савченко ледве чутним голосом:

— ...Ще у початковій школі відбирали дітей у спорт. Вибрали і мене, всі інші відпали. Я залишилася досьогодні... Народилася на Україні, Західній, у Львові..

— Чи ви є найсильнішою тенісисткою на Україні? Чи ви є чемпіоном України?

Морозова:

— Я вже говорила, що Лариса напевно буде також чемпіоном Союзу.

Кореспондент „Смолоскипа":

— Вибачте, але я ставив інше питання. Я запитував, чи Лариса є чемпіоном України?

— Так, я є найсильнішою тенісисткою України, я є чемпіоном України в одиничних змаганнях.

— Чи ви любите подорожувати? Чи були вже в Японії і в інших країнах.

— ...Я подорожую лише для того, щоб грати і вигравати.

— Лариса, вам всього 19 років, чи не можете поєднати спорт з туризмом? Щоб мати задоволення в житті? Трохи радости? У світі є що бачити.

Морозова:

— Ні. Ми їздимо лише для того, щоб грати і вигравати. Одного з другим погодити не можна. Це все, що Лариса сказала.

В комуністичному...

(Закінчення зі стор. 2)

витягнути Маркса з великих портретів і привернути його до життя. Я хочу, щоб люди думали про Маркса як „ляо її" (старого дідуся)", — продовжував він, додаючи при тому, що дехто з китайців часто називає Маркса „да гузе", що по китайськи означає, велика борода.

„Маркс не був богом. Він сам говорив, що 'Капітал' не треба вважати біблією. Він був проти того, щоб його твори були незмінні, що в них не можна справляти жадного слова", — говорить Жао. „Багато змінилося в кількох останніх роках, тому також деякі з його тверджень треба змінити".

Автор п'єси, Жао Гуан є офіцером резерви, який вступив до „Народної визвольної армії" напередодні комуністичної революції в 1949 році. Тепер він є керівником військового театру. За ранішу п'єсу його засуджено на 10 років тюрми за стараннями жорстокої жінки Мао Джініянґ Квінґ, радикальні ідеї якої панували в пропаґандистських і мистецьких колах Китаю, доки її ліву кліку, так звану банду чотирьох, не прогнали після смерти Мао в 1976 році.

„Джіянґ Квінґ вважала, що я не повинувався їй, що я не слухав, що вона говорила, тому принесла мене в жертву" — виявив Жао таємницю свого ув'язнення. Ідея про написання п'єси про Маркса зародилася в нього, як він перебував у тюрмі. Жао вийшов на волю в 1975 році, отже в тому самому часі, як Денґ, теперішній найвищий головач комуністичного Китаю, ув'язнений як „капіталістичний заблудник ч. 2", був помилуваний перший раз.

Щодо мистецької вартости, п'єса ця, — як пишуть мистецькі знатоки, — виявляє грубуватий, пропаґандистський стиль, той сам, що панував у перших військових театральних групах в 1930 роках, щоб прихилити китайських селян до комуністичної справи.

У п'єсі виступають 13 акторів, всі вояки. В театрі, між діями, оркестра голосно грає „П'яту симфонію" і „Місячну сонату" Бетговена, які ніби то підкреслюють західній посмак. Коли на сцені помирає син Маркса, він спішить до його письмового стола, хапає за перо і кричить „капіталізм!!!". В третій дії Маркса показують, як він, у передсмертних муках переходить сцену, паде на його рукопис, що лежить на письмовому столі і починає завзято писати.

От так в комуністичному Китаї, з комуністичного божища Маркса, китайські комуністи намагаються зробити з нього, звичайного чоловіка.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Д-р Орест Попович — втретє чемпіон шахів Ню Джерзі

Д-р Орест Попович, один із найвизначніших шахістів УСВТ „Чорноморська Січ", втретє в своїй шаховій кар'єрі здобув звання чемпіона шахів в стейті Ню Джерзі. Відкритий турнір, що пройшов в часі довгого кінця тижня з нагоди свята Дня Праці в Сомерсет, Н.Дж., притягнув 150 найвизначніших шахістів з кількох стейтів. Згідно з вислідами турніру, звання чемпіона виграв нюйоркський ґросмайстер Бісґаєр вислідом 5 1/2 : 1/2. Д-р Орест Попович, здобувши 5:1/4 виграші і два реміси, поділив друге місце у відкритому турнірі, але як мешканець Ню Джерзі здобув титул першуна цього стейту на 1985 рік.

Крім грошової нагороди, д-р Попович був нагороджений двома чашами, постійною і перехідною. На перехідній чаші цей один із чолових шахістів „Ч. Січі" вписався вже втретє (попередні два рази в 1959 і 1961 роках). На цій же чаші бачимо теж прізвища двох інших визначних шахістів „Ч. Січі", українських майстрів — Льва Блонаровича (1956 і 1963) та Степана Стойка (1973 і 1983). Між іншими в цьому турнірі змагання за цьогорічний чемпіонат Ню Джерзі між „Січовиками" — Попович — Стойко, закінчилися ремісовим вислідом. В кінцевому результаті, після трьох перемог і трьох ремісів, Стойко здобув 4 1/2 : 1 1/2 точки.

Це вже другий з черги чемпіонат Ню Джерзі, що його в цьому році здобули спортовці УСВТ „Ч. Січі". В першій половині біжучого року чашу і звання чемпіона Ню Джерзі здобула дружина копаного м'яча „Ч. Січі". Ґратулюємо подвійним чемпіонам Ню Джерзі!

6-ий річний турнір ґольфа УСВТ „Ч. Січ"

6-й річний турнір ґольфа УСВТ „Ч. Січ" відбудеться у суботу, 21-го вересня ц.р., на ґольфовому грищі Фармстед Ґольф Кантрі Клаб в Андовері, Н. Дж. Початок змагань, у яких візьме участь понад 35 змагунів з різних міст східніх ЗСА, заплановано на 12-ту годину вполудне. Переможцям будуть вручені трофеї УСВТ „Ч. Січ", щасливці льотерійною системою виграють цінні нагороди, що їх зафундували прихильні УСВТ „Ч. Січ" — фірми, професіоналісти і Братські Союзи. Ланковим ґольфа УСВТ „Ч. Січ" є адв. Нестор Олесницький. Звітовим турніром завідують теж — Юрій Тарасюк і Борис Михайлів.

(от)

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Київляни переможцями турніру в Еспанії

Наприкінці серпня ц.р. київська дружина копаного м'яча „Динамо" взяла участь в малому турнірі в місті Віґо, Еспанія, який закінчила здобуттям трофею з чистого срібла, вартістю 2 мільйони еспанських пезетів.

Змагання пройшли круговою системою, і в них українські футболісти перемогли „Реал" Вальядолід вислідом 4:2, переможні ґолі здобули Блохін — 2, Михайличенко і Заварів. У рішальній зустрічі з клюбом „Селта" з м. Віго вислід був 0:0, завдяки якому київляни здобули звання першунів і згадану чашу. В складі київської дружини в цьому турнірі виступали: Михайлов, Безсонів, Євсеєв, Демяненко, Кузнецов, Рац, Яремчук, Баль, Заварів, Євтушенко, Блохін, Михайличенко.

200 ґолів Олега Блохіна

У зв'язку із здобутим 200-им ґолем у свой футбольній кар'єрі, симпатики цього спорту в Україні масово поздоровляють свого улюбленого футболіста. Кореспондент київської „Спортивної Газети" зробив з цим футболістом коротке інтерв'ю. Окремі відповіді О. Блохіна подаємо для наших читачів і, особливо, футболістів.

Питання: — Олег, у вас є суто професійні таємниці, як забивати ґолі?

Відповідь: — Рецепта однакова для всіх напасників. Насамперед, треба бути завжди у формі. Велике значення має певний настрій на гру, коли виходиш на грище з метою обов'язково забити. Змагун нападу мусить бути по-спортовому злим, невгамованим, готовим будької миті кинути виклик найнезбагненнішим несприятливим обставинам. З цього стану його може вивести лише забитий ґоль. Зрозуміло, треба вивчати суперників — особливо манеру гри воротарів та оборонців. Щодо конкретних прийомів взяття воріт, то все треба робити так, аби на мить випередити суперника. А це вже залежить від особливостей індивідуальної тактики, яку футболістові підказують природні дані та знання своїх можливостей. Отут треба бути немилосердно щирим перед самим собою. Перебільшення своїх можливостей кожного конкретного змагу, як і недооцінка їх — небажані.

П.: — Тобто, інтелектові надається провідне значення?

В.: — Футбол, як на мене, — взагалі найінтелектуальніший серед спортових ігор. Це треба віднести на рахунок інтелектів тренерів і партнерів. Недарма найрезультативніші футболісти, як правило, грають в дружинах з високим рівнем тактичної організації. В цьому пляні мені просто пощастило.

П.: — Тренери київського „Динамо" сказали, що сьогодні за функціональною підготовою ви один з кращих в дружині. Чого це коштує?

В.: — Моя „бойова вага" — 72 кг. Уже чимало років утримуюся в цих межах. Зрозуміло, доводиться відмовляти собі в таких маленьких радощах, як зняття проб витворів кулінарного мистецтва дружини.

П.: — З яким складом футболістів було найприємніше грати і з ким хотіли б зіграти сьогодні як партнер?

В.: — Щасливий, що грав у складі київського „Динамо" 1975 року, де був фантастично чудовий добір фут болістів, які напрочуд вдало доповнювали один одного. Приємні згадки залишилися в мене від складу збірної 1981 року.

(от)

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ШТОГРИН, член УНС Відд. 34-го ім. св. Івана Хрестителя в Ричмонді, Ва., помер 20-го травня 1985 року на 68-му році життя. Нар. 1918 року в Україні. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Анну, сестру Настю і сестрінку Марію. Похорон відбувся 22-го травня 1985 року на цвинтарі Голі Кросс в Ричмонді.

Вічна Йому Пам'ять!

Л. Блонарович, секр.

ЮЛІЯН СОХОЦЬКИЙ, член УНС Відд. 473-го ім. Ю. Головінського в Монтреалі, Кве., помер 22-го травня 1985 року на 88-му році життя. Нар. 1897 року в Бібрці, Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Сабіну і сина Матвія з родиною. Похорон відбувся 26-го травня 1985 року на цвинтарі Кот де Неж в Монтреалі.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Баніт, секр.

СОФІЯ ЧУЧМАН, член УНС Відд. 271-го ім. І. Франка в Елмайрі, Н.Й., померла 28-го травня 1985 року на 91-му році життя. Нар. 1892 року в Підгайцях, Україна. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку сина, три дочки, двох зятів, внуків і правнуків. Похорон відбувся 30-го травня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Горзгедс, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Чопко, секр.

ПАВЛО КРАЛІК член УНС Відд. 286-го ім. св. Володимира в Джерзі Сиґі, Н.Дж., помер 3-го травня 1985 року на 68-му році життя. Нар. 11-го липня 1916 року в Джерзі Сиґі. Членом УНС став 1968 року. Залишив у смутку дружину Марію, братів Івана і Володимира та дальшу родину. Похорон відбувся 6-го травня 1985 року на цвинтарі св. Хреста в Н. Арлінгтоні, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Балутянська, секр.

СТЕПАН СЕНДЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 48-го ім. Т. Шевченка в Рідінг, Па., помер 26-го травня 1985 року на 88-му році життя. Нар. 14-го січня 1897 року в Західній Україні. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Марію, трьох синів, 11 внуків і 13 правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Михайла в Даглесвіллі, Па.

Вічна Йому Пма'ять!

С. Івасечко, секр.

ПЕЛАГІЯ ВОРГАЧ, член УНС Відд. 2-го в Мавнт Кармел, Па., померла 19-го травня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 6-го травня 1896 року в селі Фльорінка, Галичина, Україна. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку дітей: Варвару Мачеську, Анну, Марію Бринкач, сестру Марію, Августину, Доротею Балік; синів Александра, Рассела; 8 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 21-го травня 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Мавнт Кармел, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Песарчик, секр.

ФРАНКО БОНЯК, член УНС Відд. 271-го ім. Івана Франка в Елмайра, Н.Й., помер 18-го травня 1985 року на 49-му році життя. Нар. 22-го березня 1936 року в Елмайра. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку дружину, батьків і дві сестри. Похорон відбувся 21-го травня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Горзчедс, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПАРАСКЕВІЯ ЧОПАК, член УНС Відд. 287-го Т-ва „Сини України" в Джерзі Сиґі, Н. Дж., помер 18-го травня 1985 року на 83-му році життя. Нар. 1902 року в Україні. Членом УНС стала 1931 року. Залишила у смутку дочку Марію Павлик, синів Тому, Андрія і Теодора; брата Теодора, 10 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 21-го травня 1985 року на цвинтарі Овк Спрінґ в Канонсбері, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Б. Ясінський, секр.

МАРІЯ КАЧАЛА, член УНС Відд. 36-го ім. св. Марії в Рочестері, Н.Й., померла 19-го травня 1985 року на 91-му році життя. Нар. 22-го жовтня 1893 року в Україні. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку сина Михайла з дружиною Марісю; доньок Анну, Катю, Софію і Марію з мужем Робертом Фелисом і двоє внуків. Похорон відбувся 21-го травня 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Ковальчук, секр.

БЕРТА К. КРАВЧУК, член УНС Відд. 81-го в Балтиморі, Мд., померла 15-го травня 1985 року на 65-му році життя. Нар. 10-го квітня 1920 року в Україні. Членом УНС стала 1955 року. Залишила у смутку мужа і дочку. Похорон відбувся на цвинтарі св. Йосифа в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

СТАНИСЛАВ ПАВЛОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янгставні, Огайо, помер 17-го травня 1985 року на 62-му році життя. Нар. 9-го серпня 1922 року в Янгставні. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Ґрейс. Похорон відбувся 20-го травня 1985 року на цвинтарі Лейк Парк в Янгставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Боровицька, секр.